

UCHWAŁA Nr 454 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1955 r.

w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzeń za pracę oraz w sprawie powołania Państwowej Komisji Płac.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do uspołecznionych zakładów pracy, którymi w rozumieniu niniejszej uchwały są: jednostki administracji państwowej i inne jednostki organizacyjne utrzymywane z budżetu Państwa, przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie oraz instytucje społeczne korzystające z dotacji budżetowych.

§ 2. 1. Ilekroć w uchwale jest mowa o „ministrze”, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych.

2. Określone w uchwale kompetencje ministrów przysługują w stosunku do spółdzielni pracy Zarządowi Głównemu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy, a w stosunku do spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

R o z d z i a ł II.

Właściwość Prezydium Rządu, Rady Ministrów i ministrów w sprawach ustalenia wynagrodzeń za pracę.

§ 3. W drodze uchwał Prezydium Rządu, a w przypadkach określonych przepisami ustawowymi — w drodze rozporządzeń Rady Ministrów, ustalane są na wniosek właściwego ministra, Prezesa Państwowej Komisji Etatów lub Państwowej Komisji Płac:

a) ramowe tabele płac i zaszeregowania pracowników umysłowych zatrudnionych w administracji państwowej, w poszczególnych resortach lub gałęziach gospodarki narodowej;

- b) systemy płac oraz godzinowe lub miesięczne stawki płac zasadniczych dla robotników i pracowników umysłowych oraz wszelkiego rodzaju dodatki do płac;
- c) dodatkowe świadczenia w naturze (deputaty i mundury);
- d) zasady wprowadzania i stosowania progresji akordowej;
- e) zasady premiowania robotników i pracowników umysłowych.

§ 4. Uchwały Prezydium Rządu (rozporządzenia Rady Ministrów) w sprawach, o których mowa w § 3:

lit. a) i b) — określają dolną i górną granicę osobistego zaszeregowania pracowników umysłowych oraz stawki zasadniczych płac robotników i pracowników umysłowych z oznaczeniem takiej rozpiętości płac, jaka potrzebna jest dla zróżnicowania indywidualnych wynagrodzeń w zależności od rodzaju pracy i kwalifikacji poszczególnych pracowników;

lit. c) — określają rodzaj świadczeń w naturze, zakres osób uprawnionych do świadczeń w naturze oraz ogólne warunki wymagane do uzyskania tych świadczeń;

lit. d) — określają rodzaj czynności, przy których stałe stosowana może być progresja akordowa, oraz jej maksymalną wysokość;

lit. e) — określają maksymalną wysokość premii i ogólne zasady jej wypłacania oraz maksymalną wysokość premii i podstawowe wskaźniki, od osiągnięcia których uzależnia się wypłatę premii poszczególnym kategoriom pracowników umysłowych.

§ 5. 1. Szczegółowe przepisy dla resortu, dla określonej gałęzi gospodarki narodowej albo dla określonego zakładu pracy, oparte na uchwałach Prezydium Rządu (rozporządze-

niach Rady Ministrów), o których mowa w § 3, wydaje właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, a w szczególności:

- a) ustala szczegółową nomenklaturę stanowisk pracy pracowników umysłowych w oparciu o ramową tabelę tych stanowisk (§ 3 lit. a) oraz dostosowaną do szczegółowej nomenklatury — tabelę płac;
- b) wydaje szczegółowe regulaminy premiowania;
- c) określa wysokość premii, jaka jest wypłacana przy wypełnianiu szczegółowo określonych warunków;
- d) określa w granicach i przypadkach ustalonych uchwałą Prezydium Rządu (rozporządzeniem Rady Ministrów) wysokość premii w przypadku niewykonania w pełni zadania, które w uchwale Prezydium Rządu (rozporządzeniu Rady Ministrów) określone zostało jako konieczny warunek do uzyskania premii.

2. Uprawnienia ministrów w zakresie określonym w ust. 1 lit. a) nie mają zastosowania do pracowników państwowych zatrudnionych w jednostkach budżetowych i w jednostkach organizacyjnych utrzymywanych z narzutów (budżetowanych).

§ 6. 1. W drodze zarządzeń właściwego ministra ustalane są w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego dla podległych zakładów pracy:

- a) szczególne przepisy o zaszeregowaniu robót i osobistym zaszeregowaniu robotników (taryfikatory branżowe), określające grupy zaszeregowania poszczególnych rodzajów robót oraz dolną i górną granicę osobistego zaszeregowania robotników, zależnie od wymaganego stopnia kwalifikacji;
- b) dodatkowe warunki do uzyskania premii przez robotników i pracowników umysłowych;
- c) wprowadzenie progresji akordowej w indywidualnych uzasadnionych przypadkach na okres przejściowy.

2. Wprowadzenie szczegółowych przepisów o zaszeregowaniu robót i o osobistym zaszeregowaniu robotników (taryfikatorów branżowych) oraz zmiłna tych przepisów wymaga uzgodnienia z Prezesem Państwowej Komisji Płac. W razie braku uzgodnienia stanowisk — decyzję wydaje Prezes Rady Ministrów.

§ 7. 1. Z uprawnień określonych w § 5 i § 6 ust. 1 lit. b) i c) minister może korzystać tylko w granicach wytycznych i upoważnień zawartych w uchwałach Prezydium Rządu (rozporządzeniach Rady Ministrów) i w granicach osobowego funduszu płac zatwierdzonego bądź dla jednostek budżetowych, bądź łącznie dla wszystkich jednostek organizacyjnych działających według zasad rozrachunku gospodarczego, podległych danemu ministrowi.

2. Wydanie przez ministra przepisów, których przewidywane skutki finansowe nie mieszczą się w granicach zatwierdzonego funduszu płac, wymaga uprzedniej uchwały Prezydium Rządu.

R o z d z i a ł III.

Państwowa Komisja Płac.

§ 8. 1. Do:

- a) opiniowania wniosków w sprawach, o których mowa w § 3,
- b) opiniowania wniosków o rewizje jednolitych norm pracy,
- c) inicjowania wniosków, mających na celu upowszechnienie systemów płac sprzyjających wzrostowi wydajności pracy,

d) kontrolowania systemów płacowych i gospodarki funduszem płac z punktu widzenia prawidłowości systemów płacowych —

tworzy się przy Prezesie Rady Ministrów Państwową Komisję Płac, zwaną dalej „Komisją”.

2. Szczegółowy zakres działania Komisji określi Prezes Rady Ministrów.

§ 9. 1. Na czele Komisji stoi Prezes Komisji, powołany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezesa Komisji zastępują zastępcy Prezesa, powoływani i odwoływani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Komisji.

3. Prezes Komisji, jego zastępcy oraz dwaj członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów spoza pracowników Komisji tworzą Kolegium Komisji, działające zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1950 r. w sprawie powołania kolegiów w naczelnych władzach państwowych (Monitor Polski Nr A-17, poz. 174).

4. Kolegium Komisji rozpatruje wnioski określone w § 8 ust. 1 lit. a) — c) oraz sprawy skierowane do Kolegium przez Prezesa Komisji.

5. W posiedzeniach Kolegium Komisji, na których rozpatrywane są wnioski zgłaszane przez ministrów, biorą udział zainteresowani ministrowie lub ich przedstawiciele, jak również przedstawiciel Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 10. Organizację wewnętrzną Komisji określi statut Komisji nadany przez Prezesa Rady Ministrów.

R o z d z i a ł IV.

Tryb postępowania przy ustalaniu wynagrodzeń za pracę.

§ 11. 1. Wnioski dotyczące ramowych tabel zaszeregowania pracowników umysłowych zatrudnionych w administracji państwowej i innych jednostkach organizacyjnych utrzymywanych z budżetu Państwa, jak również wnioski dotyczące innych elementów płacy tych pracowników, opracowuje Państwowa Komisja Etatów. Wnioski w pozostałych sprawach określonych w § 3 opracowuje zainteresowany minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, wymagają zaopiniowania przez Państwową Komisję Płac.

§ 12. 1. Wnioski kierowane do zaopiniowania przez Państwową Komisję Płac powinny być podpisane przez właściwego ministra.

2. Wnioski powinny zawierać wiążące ministra oświadczenie, określające skutki finansowe zamierzeń przedstawionych we wniosku. Do wniosków powinien być dołączony sposób obliczania tych skutków.

§ 13. W razie gdy Państwowa Komisja Płac uzna, że wniosek zainteresowanego ministra dotyczy spraw, które powinny być jednolicie unormowane dla zakładów pracy innych resortów, uzgadnia wniosek z zainteresowanymi ministrami oraz zarządami głównymi właściwych związków zawodowych i opracowuje odpowiedni projekt uchwały Prezydium Rządu (rozporządzenia Rady Ministrów).

§ 14. Państwowa Komisja Płac może z własnej inicjatywy opracowywać projekty uchwał Prezydium Rządu (rozporządzeń Rady Ministrów) mających na celu upowszechnienie systemów płac sprzyjających wzrostowi wydajności pracy. Projekty takie powinny być uzgadniane z zainteresowanymi ministrami i zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

§ 15. Przy opiniowaniu wniosków, o których mowa w § 11, oraz przy inicjowaniu uchwał, o których mowa w § 14, Państwowa Komisja Płac powinna przestrzegać obowiązujących przepisów oraz wytycznych w zakresie polityki płac, określających wysokość funduszu płac pracowników zatrudnionych w poszczególnych działach gospodarki społecznej i administracji państwowej.

R o z d z i a ł V.

Właściwość Państwowej Komisji Płac w sprawach planowania płac i kontroli systemów płac.

§ 16. Prezes Państwowej Komisji Płac zgłasza Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w toku opracowywania projektów narodowych planów gospodarczych projekt wytycznych w sprawie regulacji płac na rok objęty planem.

§ 17. W razie stwierdzenia przez Państwową Komisję Płac braków i wad w systemie płac obowiązującym w społecznie zakładach pracy — Prezes Komisji może wystąpić do właściwego ministra o przedstawienie w określonym terminie wniosku, który by zapewniał usunięcie tych braków i wad.

§ 18. W razie gdy niedostateczne lub niewłaściwe znormowanie pracy powoduje przekraczanie funduszu płac, nie znajdujące pokrycia we wzroście wartości produkcji lub usług danej gałęzi gospodarki, Prezes Państwowej Komisji Płac może wystąpić do właściwego ministra o dokonanie — z zachowaniem obowiązującego trybu postępowania — rewizji obowiązujących norm pracy lub zasięgu znormowania pracy.

§ 19. Prezes Państwowej Komisji Płac jest uprawniony do żądania od ministrów wszelkich wyjaśnień, dotyczących gospodarowania funduszem płac, dla stwierdzenia, czy gospodarka ta odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 20. Prezes Państwowej Komisji Płac może zarządzić dorywczą kontrolę zgodności wypłacanych wynagrodzeń za pracę z obowiązującymi tabelami zaszeregowania, systemami płac i zasadami premiowania. O przekroczeniach, stwierdzonych w toku tej kontroli, Prezes Państwowej Komisji Płac zawiadamia Prezesa Rady Ministrów, Ministra Kontroli Państwowej i Ministra Finansów.

§ 21. Prezes Rady Ministrów określi zakres i sposób wykonywania uprawnień Państwowej Komisji Płac w stosunku do Ministerstwa Obrony Narodowej i podległych jednostek organizacyjnych.

§ 22. Sprawy należące do zakresu działania Państwowej Komisji Płac wyłącza się z zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy końcowe.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Państwowej Komisji Płac i Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz